BATISTA

CEA

ALBA

NARRAŢIUNE ORIGINALA

COMPUSA

DE

G. DIMITROPOLO.

BUCURESCI

TIPOGRAFIA NAŢIONALA, ANTREPR. C. N. RADULESCU

No. 24. Strada Academiei No. 24.

1875.

PREFAȚA

Acumŭ șésse anĭ, călătorindŭ prin Italia și aflându-mĕ într'una din celle maĭ antice a le eĭ orașe Bolonia, amŭ visitatŭ renumitulŭ eĭ Cimitirŭ, acolo într'una din salónele acestuĭ locŭ tacitŭ ce servă pentru repausarea cadavrelorŭ, amŭ vĕḑutŭ busturile familiĭ Baronuluĭ Lionelŭ.

Bunulŭ preotŭ avu bunătate de a 'mĭ narra pe scurtŭ, cea-ce cunóscea despre acéstă nenorocită familie.

Deciḑêndu-mĕ acumŭ de a dà publicitățiĭ peripetiile familiĭ Baronuluĭ, amŭ alesŭ limba Română, ca cu modulŭ acesta să respundŭ totŭ-d'o-dată tributulŭ recunoscințeĭ melle către acéstă ospitalieră și frumósa țérră, pe care atâtŭ eŭ cât și ceĭ-l-alțĭ homogenĭ aĭ meĭ cu dreptŭ cuvântŭ aŭ considerat'o totŭ-d'a-una ca uă adoua a lorŭ patrie, și se bucură din inimă vĕḑêndŭ că din ambele părțĭ s'a recunoscutŭ sfințenia legămĕntelorŭ și dorințele co-

mune ce unescŭ pe aceste douĕ state de aceiaşĭ sórtă.

Exprimândŭ în fine viile melle mulţumiriĭ unuĭ amicŭ alŭ meŭ şi collegŭ de cancellarie, care a avutŭ amabilitatea de a'mĭ acorda concursulŭ sĕŭ la acéstă mică operă, pe câtŭ se atinge de idiotismulŭ limbeĭ Române, 'mĭ permitŭ a ruga pe stimabiliĭ lectorĭ şi nobilile lectóre, de a fi indulgenţĭ către unŭ Hellenŭ, care d'abia de vr'uă cincĭ anĭ deja a începutŭ a face studiulŭ limbeĭ Române.

G. Dimitropolo.

1875, Noembrie 25.

PRIMAVARA

Trecuseră deja 1833 anĭ de când D-deŭ devenise omŭ, primăvara, acéstă dulce oră a anuluĭ începuse a surîde muritorilorŭ, natura învestită de parfumósa eĭ uniformă nimfală voia ca cu modulŭ acesta să'ĭ console şi să'ĭ forţeze să uite amărăciunele iemeĭ trecute.

Arboriĭ şi plantele încununate de florĭ, revărsaŭ la cea maĭ mică suflare a aeruluĭ nisce parfumurĭ sublime. Paserĭ de differite speciĭ şi culorĭ, întonaŭ romanticile lorŭ imnurĭ, iar milliardele turme din livedile înflorite uneaŭ vocele lorŭ spre a lăuda pe marele Creatorŭ. Luminosulŭ carŭ alŭ luĭ Fèbus reintra obositŭ în orbita sa, aurindŭ prin splendidele sélle rase surfaţa luĭ Padus; şi, pe când în orĭ-ce altŭ statŭ acellŭ momentŭ al anuluĭ posseda frumuseţele sélle, în Italia însă graţiile primăvereĭ covêrşescŭ cu desăvêrşire ilusiunea voiagioruluĭ, căcĭ numaĭ dênsa póte a se numi florăria Europeĭ; iar Plinius descriind'o în opurile sélle avea dreptate a dice că aci primăvara este sublimă, că aerulŭ respiră maĭ multŭ de câtŭ expiră şi că ómeniĭ suntŭ maĭ puţinŭ în relaţiunĭ cu Haron.

Horologiulŭ orașuluĭ suna șépte ore din séră, când uă galeră cu pânḑele întinse ce purta pavilionulŭ Sf. Antoniŭ, traversândŭ de la matca sa în interiorulŭ rîuluĭ, despica cu mândrie undele luĭ Padus, pe a căruia bordurĭ atâtea și atâtea resbele s'aŭ petrecutŭ , adesea orĭ riscândŭ sórta Italieĭ, fără a arunca ancora, de două orĭ urcândŭ și scoborîndŭ pavilionulŭ sĕŭ ; când s'a observatŭ de la uă ferĕstră a unuĭ palatŭ că a correspunsŭ unŭ altŭ signalŭ prin ridicarea de treĭ orĭ a uneĭ batiste albe și în urmă, ferĕstra s'a reînchisŭ ; iară galera sburând ca unŭ fluture albŭ a dispărutŭ din vederea curioșilorŭ carĭ attribuiaŭ differite opiniunĭ în acestŭ incidentŭ.

Veselĭĭ și evlavioșiĭ locuitorĭ aĭ Padoveĭ rare orĭ se inquietaŭ în timpurile acelea de nisce asemenea fenomene ; și, creḑêndŭ că totulŭ urmézâ destinuluĭ, după puținŭ aŭ schimbatŭ subiectulŭ conversațiuneĭ ; numaĭ căpitanulŭ portuluĭ părea că se interesa óre-cum, și cugetândŭ a urmări acelŭ misterŭ pe care arŭ fi reușitŭ póte a'lŭ desfășura déca în acelŭ momentŭ acestŭ invalidŭ austriacŭ nu urma a săvîrși cultulŭ séŭ către Bachus deșertândŭ în onórea sa câte-va buteliĭ de vinŭ de Prosseco la uă cavernă din apropiere, unde orĭ și cine 'lŭ putea afla pe la acea oră.

Domethius, abatele orașuluĭ, urcându-se de diminéță pe predicatoriulŭ Capeleĭ, lăuda minunele mareluĭ martirŭ Georgie, și chema pe fidela sa turmă de a celebra cu maĭ multă solemnitate acea ḑi ; prin urmare, nu este nicĭ cum de admiratŭ déca fiiĭ spiritualĭ aĭ luĭ Pappa uĭtândŭ jugulŭ lorŭ și, neîngrijindu-se câtușĭ de puținŭ

de stindardulŭ usurpatoruluĭ care fâlfâindŭ pe d'asupra capetelorŭ lorŭ reamintea cruda sórtă a patrieĭ loŭ; eĭ se predaŭ cu evlavie în braţele deboşeuluĭ de óre-ce după încredinţările abateluĭ prin intermediulŭ Sfântuluĭ ce se celebra, speraŭ că li se vorŭ deschide cu facilitate porţile Paradisuluĭ.

Timpulŭ nopţeĭ de locŭ nu oprea veselia poporuluĭ de a'şĭ desfăşura mantia sa cea négră. Miĭ de luminĭ lucéŭ prin sticlele ferestrelorŭ ca stelele ceruluĭ ; iară sexulŭ frumosŭ desvolta luxulŭ pe piaţa Unireĭ şi bulevarde, când nimfa ceruluĭ apăru spre a revĕrsa lumina eĭ argintie şi a represinta pe pămêntŭ lipsa frateluĭ eĭ, Sórele călătorindŭ în cel-l-altŭ emisferŭ. Orele se succedaŭ una dupe alta ; iară luminele împuţinêndu-se, dispăréŭ în profundulŭ întunericŭ. Veseliile aŭ încetatŭ şi toţĭ plecaŭ spre a se preda in braţele luĭ Morpheŭ. Mişcarea a succedat'o liniştea iară sgomotulŭ tăcerea şi numaĭ pe la miedulŭ nopţiĭ tropăitulŭ paşilorŭ şi murmura rîuluĭ turbura tăcerea ce domina, pe care numaĭ câiniĭ prin lătrăturele lorŭ părea maĭ puţinŭ respectând'o.

In mijloculŭ dar acestuĭ atracţiosŭ momentŭ pentru amoresaţĭ, permitenise a ne apropia de palatulŭ de unde s'a observatŭ mişcarea batisteĭ albe şi prin ajutorulŭ lumineĭ ce revărsa luna, să'ĭ facemŭ discripţiunea.

Unŭ edificiŭ anticŭ, în formă pătrată, compus de treĭ etage şi ornatŭ de uă frumósă teraţă servea de locuinţă de iarnă a Baronuluĭ Lionel, pe care lectorulŭ în altă parte 'lŭ va cunósce maĭ bine ; ferestrele precum şi porţile sélle eraŭ închise afară de uă mică ferestrue ce

se deosibea a fi întredeschisă, din care străbătea uă lumină întreruptă în casa de vis-a-vi întocmaĭ ca uă slabă strălucire a fulgeruluĭ.

Puţine momente trecuseră şi unŭ omŭ, acoperitŭ de uă manta négră, s'a apropiat sub feréstra întredeschisă, şi după ce maĭ ântêiŭ a aruncatŭ înpregiuru'ĭ uă privire suspectă şi s'a încredinţatŭ că nu este urmăritŭ, a lăsatŭ să'ĭ scape uă tuse silită, şi la acestŭ signalŭ a apărutŭ de la acea feréstră un capŭ; şi, în urmă s'a audịtŭ explicitŭ în dialectulŭ Toscanŭ rostinduse următórele frase.

— Porumbiţa cea albă a adusŭ în siguranţă la porumbarŭ nutrimentulŭ eĭ? a întrebatŭ capulŭ eşitŭ după eréstră.

— Da, a rĕspunsŭ omulŭ cu manta négră, şi acumŭ este în siguranţă.

— Dérŭ vulturiĭ?

— Eĭ aŭ fostŭ orbĭ.

Dialogulŭ s'a întreruptŭ şi unŭ peticŭ de hârtie s'a vĕḍutŭ aruncatŭ dupe feréstră care s'a reînchisŭ imediatŭ, iarŭ omulŭ cu manta négră luândŭ hârtia aruncată a dispărutŭ cu grabă printr'uă stradă dosnică a capitaleĭ.

Acumŭ este timpŭ a conduce pe lectorŭ la Castelulŭ Baronuluĭ Lionelŭ, rĕmasŭ în posesiunea sa dintr'uă moscenire, spre a putea avea informaţiunea exactă despre dênsulŭ, dupĕ cumŭ acésta amŭ promis spre a nu pierde mitulŭ (gemulŭ) Ariadneĭ, scuḍêndune déca acéstă

narațiune a faptelorŭ ne forțédă de a ne înapoia cu 12 anĭ în urmă de epocha ce acumŭ amŭ descrisŭ.

SECOLUL XIX-LEA

Seculuŭ 19-lea numĕra 21 de annĭ iarŭ ultima lună a aceluĭ anŭ d'abia succeda pe cellŭ alŭ un-spre-decelea frate alŭ eĭ; Ploĭ şi dăpedĭ acoperéŭ globulŭ pămêntuluĭ ; uă iarnă grea se prevestea; de diminéță tunetele şi fulgerile aŭ silitŭ pe cultivatoriĭ comuneĭ Bella să părăséscă plugurile şi să îngrijéscа de încălditulŭ vetreĭ lorŭ, în jurulŭ căria urma a se aşeda familia spre a asculta pe moşulŭ povestindŭ isprăvile sélle, iară pe bunica despre relațiunile sélle cu pricoliciĭ, şi cu tóte acestea cine nu putea simți plăcuta mulțumire în facia uneĭ asemenea vieță patriarhale.

Acéstă cumună locuită de 120 familiĭ, proprietate dupĕ cumŭ s'a disŭ a Baronuluĭ Lionelŭ, se considera una din celle maĭ agreabile provinciĭ, clima sănătósă, aspectulŭ romanticŭ şi unŭ orisontŭ bogatŭ aŭ fostŭ celle maĭ esențiale grațiĭ naturale, uă pădure désă şi umbrósă ce oferea ospitalitatea hiarelorŭ sălbatice servea locŭ de vânĕtóre Baronuluĭ. D'asupra unuĭ délŭ se dărea de departe vechiulŭ castelŭ alŭ proprietaruluĭ, construcție antică şi dupĕ care de şi seculiĭ aŭ ştersŭ albéța dupĕ murĭ cu tóte acestea însă nicĭ uă piatră chiarŭ era mişcată de la loculŭ eĭ ; şi dupĕ cumŭ se vede acestŭ edi-

ficiŭ n'avea fragilitatea halei capitalei nóstre, ce la prima mângâiere a ernei s'a contusiatŭ.

Arborĭ înalţĭ de platanĭ şi chiparoşĭ se întrecéŭ de a atinge vârfulŭ castelului despre celle treĭ cóste alle sélle, pe cândŭ cea d'a patra, adică a antreuluĭ erea liberă şi numaĭ în vestibulŭ se destingéŭ scheletele unorŭ trandafirĭ şi alte plante aromatice, şi pe câtŭ porţile edificiuluĭ eraŭ de uă mărime proporţionată, ferestrele eraŭ de uă formă aşa de mică în câtŭ cu dreptŭ cuvêntŭ va indigna pe arhitectulŭ epociĭ nóstre. La pórta curţiĭ era aşeḑatŭ ca uă statue, unŭ fiŭ negru alŭ Arabieĭ devenitŭ şi acesta în posesiunea Baronuluĭ dintr'uă moscenire, şi cu tóte că acestŭ castelŭ servea de locuinţă de vară, nimicŭ n'a popritŭ pe Baronulŭ să mérgă ca din preună cu supuşiĭ sĕĭ clăcaşĭ să celebreḑe ḑiua nasceriĭ sélle chiarŭ în loculŭ acela unde acumŭ vr'uă jumĕtate secolŭ a vĕḑutŭ lumina. Să profitămŭ de occasiune a traversa în interiorulŭ casteluluĭ unde vomŭ cunósce pe nobilulŭ nostru Italianŭ.

Intr'una din camerile unde se află uă mică bibliothecă pe lângă unŭ biroŭ vedemŭ pe Baronulŭ repausânduse pe unŭ fotoliŭ şi cu lăcomie citindŭ rândurile unuĭ jurnalŭ, şi pe cândŭ dênsulŭ nu împlinea de cât 50 anĭ aĭ etăţiĭ sélle, uă umbră măcarŭ de dovadă exista că părulŭ mustăţile şi barbişonulŭ sĕŭ arŭ fi fostŭ vr'uă dată de culóre négră; cu tóte acestea însă la ântêia vedere se observa într'ênsulŭ caracterulŭ militarŭ. — Nasulŭ sĕŭ cellŭ curbŭ şi fruntea cea lată dovedéŭ spiritulŭ, iară surâsulŭ şi ochiĭ sĕĭ ceĭ marĭ desemnaŭ sin-

ceritatea şi bunătatea sa, părea a fi cu desevêrşire pre ocupatŭ cu lectura jurnaluluĭ ce ţinea în mâinele sé(l)le.-

In camera de alăltăerĭ pe uă sofa de uă tapiţerie bogată sta socia Baronuluĭ fiica uneĭ familiĭ aristocrate, lucrândŭ la uă brodărie pe care fără îndoială voia a o presenta Baronuluĭ cu occasiunea aniversăriĭ ḑilleĭ nasceriĭ sélle. Lucia (astŭ-fellŭ se numea) de şi cu vr'uă ḑece anĭ maĭ mică de câtŭ Baronulŭ părea însă maĭ jună, pe facia eĭ se juca graţiile şi în ḑadarŭ timpulŭ voia să arunce la piciórele eĭ odorurile natureĭ. Pe douĕ scăunele staŭ făcêndŭ lectură ceĭ duoĭ fiĭ aĭ sĕĭ singurul fructŭ a pânticilorŭ eĭ în intervalulŭ vieţeĭ sélle conjugale de douĕ-ḑecĭ de anĭ.

Ludovicŭ în etate de duoĭ-spre-ḑece anĭ, corpolentŭ şi gânditorŭ dovedea unŭ caracterŭ decisivŭ şi îndrăsneţŭ, pe cândŭ frumoşiĭ sĕĭ ochĭ devinaŭ sinceritate şi aplicaţiunea sa la amorŭ, iară sora sa Rosa în etate cu patru anĭ maĭ jună de câtŭ dênsulŭ ale căria bucle castaniĭ se lăsaŭ cu abondenţă pe umerlĭ sĕĭ de alabastru fisiognomia eĭ totŭ-d'a-una surâḑêndă dovedea uă inimă fragetă iară frumuseţea figuriĭ sélle angelice nu lăsa cea maĭ mică îndoială că în intervalŭ de câţĭva anĭ se va prenumĕra între junele carĭ să distingéŭ prin rara lorŭ frumuseţe.

— Tăcerea ce domnea fu întreruptă de graciósa Rosă adresânduse către muma sa:

— Póte că va muri miculŭ şi frumosulŭ meŭ canarŭ care încă de erĭ n'a voitŭ a lua hrană?

— Nu te nelinişti fiica mea 'ı a rĕspunsŭ cu bună

tate muma sa, póte că şi dênsulŭ are momente de întristare.

— Şi cu tóte acestea totŭ-d'a-una a fostŭ veselŭ.

— Atuncĭ dérŭ, veḑĭ décă are hrană, şi pe dată miculŭ îngeraşĭ a sburatŭ către frumósa sa păsărică, iară muma adresânduse către Ludovicŭ l'a întrebatŭ cu pasiune.

'Ţĭ aĭ preparatŭ, copilulŭ meŭ, gratularea pe care eştĭ datorŭ a adressa cu occasiunea de mâine bunuluĭ tĕŭ părinte ?

— Da scumpa mea mamă a rĕspunsŭ Ludovicŭ, şi nu este aşa că bunulŭ nostru părinte are să 'mĭ facă unŭ frumosŭ cadoŭ? dorescŭ însă din inimă ca şi acela alŭ Rosei să nu fie inferiorŭ de alŭ meŭ.

Fiĭ liniştitŭ Ludovicŭ că părintele vostru totŭ-d'a-una a îngrijitŭ de a recompensa frumósa ta conduită.

Acestŭ dialogŭ dintre mama şi fiĭ s'a întreruptŭ din causa sgomotóselorŭ şi sĕlbaticilorŭ lătrăturĭ ale câineluĭ, ce erea de o mărime grósnică, care în vestibulŭ dinpreună cu arabulŭ făcea santinelă, cândŭ, unŭ servitorŭ a anunciatŭ cu respectŭ Baronuluĭ, venirea unuĭ strĕinŭ cerândŭ asilŭ în castelŭ.

Făceţi'lŭ să intre ḑise Baronulŭ servitoruluĭ şi se'ĭ procure cameră încălḑită şi nutrimentŭ bunŭ, iară décă va voi să mĕ vaḑă puteţĭ să 'lŭ introduceţĭ dupĕ amiaḑă.

Numeroşĭ servitorĭ şi servitóre se aflaŭ în mişcare occupânduse fie-care cu arangiarea prânḑuluĭ, şi d'abia pe la 4 ore postŭ-meridiane aŭ reuşitŭ de a 'lŭ pre-

gàti. De departe încă odórea alimentelorŭ irita stomachulŭ flămândului și astŭ-fellŭ Baronulŭ părea a avea îndestulŭ apetitŭ gustândŭ maĭ cu sémă din carnea vânaturilorŭ ucise chiarŭ cu mâna sa. Diferite vinurĭ scumpe staŭ arangiate pe masă la care niminea altulŭ luase parte cu familia Baronuluĭ de câtŭ numaĭ unŭ june străinŭ care pierḑându'șĭ averea în cărțĭ, suntŭ acumŭ vr'uà câte va ḑille de cândŭ se află în ospitali ate pe lângă acéstă nobilă familie care se împărtășa de întristarea sa și din preună cu dênsulŭ distribuia bucuriile eĭ.

Fiindŭ-că însă acestŭ străinŭ va juca unŭ rolŭ seriosŭ în evenimentele de care va fi isbită familia Baronuluĭ, să ne fie permisŭ a da lectoruluĭ óre-care informațiunĭ despre caracterulŭ acestuĭ omŭ.

D'abia numĕra deja etatea de treĭ-ḑecĭ anĭ, fisiognomia sa de și 'lŭ arĕta a nu posseda rĕutate cu tóte acestea fisiognomistulŭ arŭ fi putută fără multă ostenélă descoperi că sub prefăcuta sa bunĕtate se ascundea rĕutatea din preună cu viclenie, pasiuni ce cu timpulŭ urmaŭ a influența cu gravitate asupra familiiĭ Baronuluĭ de către care dênsulŭ a fostŭ ajutatŭ. Fiŭ alŭ uneĭ familiĭ ce mulțĭ anĭ se occupa cu comerciulŭ în Odesa unde 'șĭ petrecuse cea maĭ mare parte din viață, încetândŭ din viață părinții sĕĭ, se așeḑase în Veneția ca în misteriurile acestuĭ orașiŭ să cheltuiască uă avere considerabilă. Vorbia puținŭ și ruina în care l'a tărâtŭ pasiunile din causa educațiuneĭ sélle negligiate, pe d'o parte îĭ umilira orĭ-ce fellŭ de sentimentŭ nobilŭ iară pe d'alta îĭ întărâtase viciurile în asemenea gradŭ în

câtŭ urma a 'lŭ refusa chiarŭ braţele părinţilorŭ sĕĭ déca din nenorocire nu se ascundea sub manta vicleniĭ.

— Permiteţi'mĭ, Domnule Baronŭ, a lăuda vinurile, nenorociţiĭ Ruşĭ nicĭ aŭ visatŭ chiarŭ acolo unŭ asemenea nectarŭ, a ḑisŭ adresândŭ uă ochiadă vicleană asupra Barónei.

— 'Ţĭ mulţumescŭ, iubite, rĕspunse Baronulŭ, acésta se datoréḑă natureĭ ce a dotatŭ nenorocita nóstră patrie cu cea maĭ frumósă climă, acolo însă se deşertŭ maĭ multe pahare de ceaiŭ séŭ vinŭ.

Este adevĕratŭ rĕspunse ospitaliatutŭ, blestematul ceaiŭ într'uă nópte a ridicatŭ viaţa nenorociteĭ melle mume, şi a lĕsatŭ de a eşi din pieptu'ĭ unŭ suspinŭ.

Nu înţelegŭ Domnule, a ḑisŭ Baróna intrândŭ şi dênsa în conversaţiune, cumŭ erea posibilŭ ca acéstă inocentă bĕutură să causeḑe mórtea mumeĭ D-tale?

Da, nobilă Barónă, s'a grăbitŭ de a adăoga, şésse lunĭ numaĭ trecuseră de la mórtea rĕposatuluĭ meŭ pă rinte (repetând suspinulŭ sĕŭ) iară muma mea în timpulŭ lungilorŭ nopţĭ de iarnă în Russia, ceaiulŭ a fostŭ singurulŭ iubitŭ companionŭ alŭ eĭ, singura consolaţiune a întristăriĭ eĭ, şi cu tóte acestea într'uă nópte fatală de Ianuariŭ d'abia deşerta alŭ treilea paharŭ cândŭ, unŭ ţipătŭ sfâşietorŭ m'a atrasŭ din meditaţiunea unuĭ uvragiŭ cu care mĕ occupamŭ în acellŭ momentŭ ; amŭ alergatŭ în ajutorulŭ eĭ din preună cu mediculŭ chematŭ atuncĭ îndată, dérŭ vaĭ ! atâtŭ amorulŭ meŭ filialŭ precumŭ şi arta mediculuĭ fuseră ḑadarnice, căcĭ du pĕ

trecerea de două ore, unŭ cadavru în locŭ de mamă ḑăcea pe braţele melle.

Ah! tristŭ, Domnule, a ḑisŭ Baróna care a emoţionat'o la estremitate naraţiunea strĕinuluĭ, dérŭ atuncĭ fără îndoială a fostŭ otrăvită?

Numaĭ D-ḑeŭ scie, respectabila mea Dómnă cumŭ s'o ă întêmplatŭ căcĭ Poliţia care de diminéţă occupându-se cu instrucţiunile, nimicŭ n'a pututŭ descoperi iară omorâtorulŭ eĭ, déca să va presupune că ceaiulŭ a fostŭ otrăvitŭ de cine-va, numaĭ înaintea Providenţiĭ, acestuĭ înaltŭ jupecătorŭ este datorŭ a da cuvêntŭ de crima sa — (şi negreşitŭ înaintea acelluia numaĭ de óre-ce, inumanulŭ fiŭ alŭ eĭ o otrăvise cu intenţiunea numaĭ de a intra în posesiunea sa acea colosală avere părintéscă).

Baronulŭ voindŭ a schimba subiectulŭ conversaţiuneĭ spre a distra óreşĭ cumŭ impresiunea tristă causată din acéstă naraţiune, s'a ridicatŭ dênsulŭ ântêiŭ de la masă pe care l'aŭ imitatŭ şi ceĭ-l-alţĭ comesenĭ orientânduse către mica sală de priimire de vis-a-vi; — iată timpŭ Domnilorŭ, a ḑisŭ Baronulŭ să facemŭ cunoscinţă cu strĕinulŭ nostru sositŭ aicĭ de câte-va ore, şi sunândŭ a ordonatŭ celluĭ d'ântêiŭ dintre pagiĭ înfăţişatŭ, să conducă acolo pe strĕinulŭ necunoscutŭ.

Bărbatŭ corpolentŭ avêndŭ etatea patru-ḑecĭ anĭ cu îmbrăcăminte curiósă, a apărutŭ în antreŭ şi salutândŭ cu modestie sta ca uă statue ca când arŭ fi aşteptatŭ să esecute vr'unŭ ordinŭ.

— Intraţĭ, Domnule, a ḑisŭ Baronulŭ făcêndu'ĭ semn să şéḑă.

Vĕ mulţumescŭ a rĕspunsŭ acesta şi îndreptându-se spre cellŭ d'ântêiŭ scaunŭ pe care cu timiditate s'a a-şeḑatŭ.

La ce împregiurare datorămŭ, Domnule, onórea visiteĭ Dv. a repetatŭ Baronulŭ priivind pe streinŭ.

Oh! Domnule, într'una prea nenorocită a rĕspunsŭ a-cestă tremurând, sunt victima uneĭ bande de tâlharĭ care prinḑêndu-mĕ şi jefuindu-mĕ de averea mea d'abia a-stă-ḑĭ în fine, dupĕ uă arestare de douĕ-ḑecĭ ḑille, m'a lăsatŭ liberŭ în pădurea vecină, sufferinţele melle arŭ fi fostŭ maĭ marĭ daca, graţie Providenţeĭ, unŭ călătorŭ pe care din norocită întêmplare amŭ întêlnitŭ, nu mi se făcea conductorŭ pênĕ la acĕstă villă, şi déca Excellen-ţia vóstră nu'mĭ da ospitalitate în castelulŭ vostru.

Şi patria D-tale este Neapolulŭ a ḑisŭ Baronulŭ, re-cunoscêndu'lŭ din dialectulŭ de care usa.

Da, nobile Domnŭ, acum vr'uă lună plecasemŭ d'a-colo mergêndŭ la Trieste prin Bolonia avênḑŭ cu mine suma de 20,000 francĭ când, pe drumŭ iată acea no-bilă bandă simţindŭ mica mea avere m'a atacatŭ prin arme şi dupĕ ce m'a prinsŭ şi m'a condusŭ în pădurea de alăturĭ 'mĭ-a răpĭtŭ baniĭ obligându-mĕ apoĭ a o ur-ma pêné astă-ḑĭ, când d'abia, dupĕ cumŭ amŭ ḑisŭ, s'a înduratŭ a mĕ lăsa liberŭ în pădurea de alăturĭ, şi uă pâine uscată pe care amŭ plătit'o una mie ludovicĭ.

— Aşea déră Domniĭ D-tale de erĭ nu este de locŭ de mirare că chiar astă-séră să caute în villa nóstră provisiĭ, a ḑisŭ Baronulŭ.

— Oh! nu crede tată a ḑisŭ frumósa Rosa care cu

attenţiune asculta pe streinŭ, aceĭ ómenĭ rĕĭ nu se potŭ apropia de Castelulŭ nostru, căcĭ arapulŭ nostru şi Hector ar pedepsi amarŭ îndrăsnéla lorŭ.

— Da mica mea, a adăogatŭ streinulŭ, apoĭ chiar în cellŭ momentŭ aŭ luatŭ uă altă direcţiune şi acum póte că se află prea departe de noĭ, se temŭ de poliţia austriacă şi nu le convine a se espune aşa de lesne.

In totŭ intervalulŭ acesteĭ conversaţiunĭ Baróna şi Ludovic tăcéŭ ascultândŭ cu întristare sufferinţele acestuĭ omŭ şi singurulŭ indifferentŭ părea cellŭ-l-altŭ ospitaliatŭ care întrerupândŭ tăcerea pentru unŭ momentŭ a întrebatŭ pe personagiulŭ de sub numele de Valerino cellŭ-ce se recomandase de comerciante Napolitanŭ.

— Si ereaŭ mulţĭ la numĕrŭ Domniĭ briganţĭ?

— Ḑece, Domnule, a rĕspunsŭ acesta, a doua ḑi însă dupĕ robirea mea patru dintr'ênşiĭ aŭ luatŭ direcţiune cu totulŭ necunoscută mie.

La acéstă întrebare aceste incorporate rĕutăţĭ ascunse sub voalulŭ viclenieĭ s'aŭ fixatŭ cu chipŭ misteriosŭ şi pe când aŭ juratŭ ca fie-care în parte să lucreḑe în contra acestuĭ generosŭ Baronŭ cellŭ ce le-a offeritŭ ospitalitate, care departe de a bănui că aceste douĕ vipere pe care le-a încălḑitŭ în sênulŭ sĕŭ, urmaŭ a'ĭ străpunge inima, nu înceta de a menagia pe óspeţiĭ sĕĭ adresându-le differite cuvinte amicale şi pline de bunătate spre a consola întristările ce le-aŭ causatŭ nenorocirile lorŭ.

Pendula suna orele succesivŭ unele dupĕ altele, pe când differite subiecte se discutaŭ între familia Baronu-

luĭ şi streinilĭ, iară principalulŭ întrevorbireĭ a tratatŭ despre poliţiă şi maĭ cu sémă decpre regretabila posiţiune a Italieĭ, şi ast-felŭ sosindŭ mieḑulŭ nopţiĭ Baronulŭ şi familia sa, urândŭ bună nópte streinilorŭ s'aŭ retrasŭ în camerile lorŭ, dupĕ ce maĭ ântêiŭ s'a datŭ ordine de a se offeri paturĭ odihnătóre ospitaliaţilorŭ.

Uă femee de cassă a condusŭ pe Ludovic şi pe Rosi în camera lorŭ dupĕ ce maĭ ântêiŭ ambele aceste fiinţe inocente aŭ îmbrăţişatŭ mâna părinţilorŭ lorŭ şi a streinilorŭ şi puţine momente în urmă a dominatŭ în Castelŭ uă tăcere mortuală.

RAPIREA

Nisce nuorĭ deşĭ şi turburaţĭ acopereaŭ încă de diminéţă frumosulŭ orizontŭ alŭ Italieĭ, uă céţă îndesată domina pe întregulŭ arrondimentŭ alŭ Castelului nobilului nostru italianŭ, şi pe colibele locuitorilorŭ raionuluĭ sĕŭ, şi într'unŭ cuvêntŭ data de 6 Decembre, ḑi nenorocită pentru familia sa, ornamentŭ de doliŭ eşise din camerile eĭ nopturne; servitorĭ şi servitóre înspăĭmântaţĭ se adunaŭ în curtea Castelului, iară figurile lorŭ descriaŭ gróza şi spaime şi semnurile cruceĭ succedaŭ surprisa şi exclamaţiunile la vederea înaintea lorŭ a victimelorŭ sângerânde Abel (ast-felŭ se numea arabulŭ) şi Hectorŭ ambiĭ ḑăcêndŭ la pămêntŭ fără ca vre-unulŭ din ceĭ presinţĭ acolo să pótă înţelege causa morţiĭ lorŭ, cu tóte acestea tragedia causeĭ mărea pe nesimţite a-

dunarea mulţimeĭ aşea, în câtŭ în puţine momente întrégă curte a Castelululĭ s'a umplutŭ de locuitoriĭ spăĭmântaţĭ cariĭ se muncéŭ de a explica în differite modurĭ ıcestŭ abominabilŭ fenomenŭ, pe când cea maĭ mare ɔarte dintr'ênşiĭ s'aŭ convinsŭ pe descoperirea abateluĭ :are 'ĭ-aŭ încredinţatŭ că acestŭ omorŭ a fostŭ provoatŭ chiar de sf. Ierarh Nicolae prin spada sfântuluĭ ɹpostolŭ Petru, neîngăduindŭ păgânuluĭ arabŭ (de şi aesta a îmbrăţişatŭ deja christianismulŭ) de a'ĭ offeri ncontenitŭ tămâe în templulŭ sĕŭ din vecinătate.

Ţipetele şi sgomotulŭ aŭ silitŭ în fine pe Baronulŭ de a cere informaţiunĭ despre causa ce aşea de diminéţă invită grupele locuitorilorŭ în curtea Castelulul, când uă servitóre 'ĭ-a comunicatŭ cu jale odiósa scire despre mórtea cellorŭ duoĭ fidelĭ pasnicĭ aĭ sĕĭ.

— Şi cine a avutŭ cutezanţa în Castelulŭ meŭ de a comite uă asemenea crimă a strigatŭ turburatŭ Baronulŭ dintr'acăruia voce deşteptându-se Baróna şi aflândŭ incidentulŭ ca când unŭ durerosŭ presimţimêntŭ 'ĭ predicea că mórtea acestorŭ fiinţe venea să se unéscă cu uă desastrósă fatalitate de familie, a tresăritŭ îndată şi precipitându-se pe cellŭ d'ântêiŭ scaunŭ a ordonatŭ servitóreĭ ce încă se afla înaintea eĭ, de a face să fie gubernanta fiilorŭ sĕĭ; care însă fu gróza şi alarma ce a coprinsŭ Castelulŭ, cândŭ dupĕ cercetărĭ vane s'a descoperitŭ că joviala Rosa, îngerulŭ familieĭ Baronuluĭ, bucuria şi speranţa Baroneseĭ a dispărutŭ răpindu-se de miserabilulŭ acella care cu uă ḑi înainte ceruse aḑilŭ în Castelŭ, fie care 'şĭ póte imagina.

Nenorocita Barónă nicI chiar n'avuse timpŭ de a se învesti, când acéstă durerósă scire a străpunsŭ ca unŭ pumnalŭ inima sa maternă, Rosa! a strigatŭ şi coprindêndu-se de nisce spasmurI violente a cădutŭ leşinată; părulŭ eI cellŭ lungŭ buclatŭ se vĕrsa cu negligenţă pe umeriI sĕI şi acoperea în parte figura eı cea palidă, cu tóte acestea intr'unŭ nimicŭ nu diferea de unŭ cadavru, şi mulţimea femeilorŭ ce se strînseră pe lîngă dênsa dându'I ajutorŭ în zadarŭ se muncéŭ de a o reîntórce la viaţă.

Baronulŭ la acéstă audire fără a pierde unŭ momenŭ chiar, se învestesce cu grabă 'şI ia armele şi ese din Castelŭ, invitândŭ totŭ-d'o-dată pe fideliI sĕI ţĕranI ca înarmaţI să'lŭ accompanieze spre urmărirea tâlharilorŭ, ceea-ce toţI într'o unire aŭ şi făcutŭ; şi cu tóte că pênĕ într'unŭ timpŭ spera descoperirea, uă plóe însă ce cădea în torente urmată de nisce tunete şi fulgere aŭ opritŭ uă perquisiţiune generală, şi ast-felŭ, nenorocitulŭ invalidŭ, coprinsŭ de cea maI grozavă întristare s'a întorsŭ la castelulŭ sĕŭ ca din preună cu soţia sa să plângă fatalitatea familieI, ca din lacrămile ce va vĕrsa să afle consolaţiunea pe care o simţea indispensabilă căcI greutatea dureriI mortale îI apăsa pieptulŭ.

Unŭ doliŭ complestŭ împărăţea în Castelŭ şi uă tăcere mortuală domina în totŭ raionulŭ şi numaI gemĕtele nenorociteI Baronese rĕsunaŭ în camerile acelea unde cu puţinŭ maI 'nainte bucuria şi fericirea desfătaŭ patriarhala şi simpla viaţă a familieI BaronuluI ce acum este isbită de grave nenorocirI.

Epistola urmatóre găsită a doua ḑi, a provocatū nuoă cercetărī vane, ḑădărnicite póte din causa seriosităţiī cu care o mărturisimū, guvernulū Suveranū stăruia a aresta pe răpitoriī nenorociteī Rosa.

Iată coprinderea epistoleī :

«*Generosule Domnule Baronū* !

«Providenta 'ţī-a dăruitū avere considerabilă şi uă «mulţime de bunătăţī, pe cândū optū creaţiunī de ase-«mĕnarea D-tale suntū lipsite póte de pâinea din tóte «ḑilele şi de aceia de locū nu vĕ veţī întrista déca îm-«părţirea greşită a Providenţiī, muritoriī îndrăsnescū de «a o corigea prin scădere. Amorulū paternelū te va forţa «de a rescumpĕra pe scumpa D-tale Rosa prin bagatela «sumă de treī miī luidorī. Décă acéstă rotundă sumă nu «se va numĕra în termenū de cincī ḑille, prin miḑloculū «cellū maī secretū către tovarăşulū nostru care va adă-«sta în pădure chiar la loculū unde acumū vr'uă 20 ḑille «a'ţī ucisū căprióra, care spre încredinţare vĕ va confia «signalulū «Fulgerulū» atuncī fără îndoială că nenoro-«cita Rosa va împodobi haremulū vre-unuī africanū negru.

«Cu tóte acestea vĕ credū ca Providenţa să vĕ dă-«ruiască atâtū voĕ şi scumpeī D-tale soţiī ḑille fericite»

«*Fosombroni şi compania*».

Acéstă epistolă a causatū uă vie emoţiune atâtū Baronuluī şi soţieī séllе, şi cu tóte că termenulū accordatū erea fórte scurtū, iară suma cerută nu aşa bagatelă, amorulū paternelū însă a nimicitū dificultăţile iară fidelulū intendentū alū Baronuluī la ḑioa fixată s'a aflatū

la loculŭ destinatŭ gata din preună cu baniĭ; din nenorocire însă persóna care urma a da signalulŭ n'a apărutŭ, jandarmiĭ şi agenţiĭ justiţieĭ carĭ urmăréŭ pe tălhariĭ 'ĭ-aŭ forţatŭ de a se depărta din preună cu prada lorŭ, şi ast-fellŭ şi acéstă ultimă speranţă, care surîdea nenorociţilorŭ părinţĭ, s'a stinsŭ cu desăvêrşire.

Uă lungă serie de anĭ trecuse fără ca dênşiĭ să aibă vr'o cunoscinţă de sórta fiiceĭ lorŭ de şi nicĭ unŭ momentŭ nu încetaŭ căutând'o.

DOI-SPRE-DIECE ANI

Duoĭ-spre-ḑece anĭ de tăcere şi întristare trecură de când familia Baronuluĭ trăia în doliŭ şi melancolie, surîsulŭ rare-orĭ saluta busele nenorociţilorŭ părinţĭ pe faţa cărora se desemna durerea inimeĭ lorŭ.

Sclavia patrieĭ lorŭ şi pierderea Roseĭ aŭ slăbitŭ atâtŭ de multŭ pe Baronulŭ şi d'abia caracterulŭ sĕŭ militarŭ şi simţimêntulŭ religiosŭ îlŭ ajutaŭ de a se lupta în contra acestorŭ măhnirĭ ce apăsaŭ frumósa sa inimă. Baróna, ca femee a resistatŭ maĭ puţinŭ la durerile lipseĭ, uă ḑi chiar nu trecea ca torente de lacrămĭ să nu verse vestejiţiĭ sĕĭ ochĭ; marĭ şi zadarnice stăruinţe s'aŭ depusŭ spre a face să dispară orĭ-ce'ĭ causa suvenirea Roseĭ răpite, căcĭ privirile rătăcite ale nenorociteĭ mume la fie-care secundă căuta pe fata eĭ; întreba cu passiune pe primele rose unde ascundŭ acestea pe surióra lorŭ, şi orĭ-ce sgomotŭ 'ĭ causa uă durerósă emoţiune

sistemuluĭ eĭ nervosŭ; iară când morfeŭ uă atrăgea în braţele sélle, nisce visurĭ întrerupte turburaŭ fantasia eĭ; câte uă dată se descepta spre a'şĭ face rugăciunea, iară alte orĭ ca sĕ invoce lacrămile spre a linisci inima sa, ce suferea oribilŭ, Dumnedeulŭ meŭ! strigă adesea în mijloculŭ nopţeĭ, redămĭ pe Rosa pentru unŭ momentŭ şi'ţĭ voiŭ sacrifica restulŭ dilelorŭ vieţiĭ melle. Frumosulŭ eĭ părŭ se albise iară foculŭ ce în genere consuma inima eĭ maternă atâta de multŭ uă slăbise în câtŭ mişcându-se machinalmente arŭ fi luat'o nestine maĭ multŭ de unŭ scheletŭ de câtŭ de uă fiinţă umană. Nicĭ uă bucurie, nicĭ uă consolaţiune nu arŭ fi fostŭ capabilă de a diminua întristarea eĭ şi a vĕrsa untŭ de lemnŭ în acéstă lampă ce începuse a se stinge, şi numaĭ binefacerile carĭ n'aŭ încetatŭ de a consola pe sufferindĭ, 'ĭ offereaŭ uă uşurare momentală.

Ludovicŭ, de şi în etate când pasiunile şi nenorocirile nu se potŭ înrădăcina a simţitŭ şi dĕnsulŭ uă adâncă mâhnire, când nu maĭ vedea lăngă dênsulŭ pe sora sa, tovarăşulŭ anilorŭ sĕĭ de copilărie şi părtaşea jucăriilorŭ sélle, se coprindea de uă misteriósă şi neexplicabilă melancoliă. Adesea întreba pe muma sa despre întórcerea Roseĭ (căcĭ singurŭ dênsulŭ ignora răpirea, găsindŭ de cuviinţă părinţiĭ sĕĭ de a ascunde acestŭ secretŭ,) altă dată iară, vedea pe muma sa scăldată în lacrămĭ, frumoşiĭ sĕĭ ochĭ vărsaŭ cu abondenţă mărgăritarulŭ inimeĭ ce sufferea; «cellŭ puţinŭ déca dênsa preferă streinĕtatea, permite'mĭ să mergŭ acolo unde ea se află şi suntŭ sigurŭ că mĕ voiŭ întórce cu dênsa,» şi cu aceste cuvinte

ale inocenţeĭ sélle copilărescĭ devora în nesciinţă'ĭ inima părinţilorŭ sĕĭ; Patru anĭ trecură ast felŭ de la epocha când nenorocita Rosă devenise prada tâlharilorŭ, când Baronulŭ şi soţia sa aŭ îmbrăţişatŭ cu lacrămĭ pe singurulŭ fructŭ alŭ familieĭ lorŭ, Ludovic avea necesitate de uă educaţiune maĭ superióră pe care în ḑadarŭ arŭ fi căutat'o în sênulŭ familieĭ; şi prin urmare s'a decisŭ şi 'lŭ-a trimisŭ la Paris spre a'şĭ săvêrşi studiulŭ în dreptŭ la care simţea uă applicaţiune particulară. După plecarea sa desperarea părinţilorŭ sĕĭ era la culme, lacrămile umpléŭ ochiĭ ambilorŭ, iar Baróna, ca cănd uă presimţire îĭ spunea că se despărţea pentru totŭ-d'a-una de acestŭ fructŭ alŭ inimeĭ sélle, nu putea a se susţine şi aruncêndu-se in braţele luĭ îĭ repeta: scrie-ne fiulŭ meŭ maĭ desŭ, rógăte pentru sora ta şi păstréză acestŭ imagiŭ ca ultimŭ suvenirŭ alŭ acelia care 'ţí-a datŭ lumina şi care ignoră déca aicĭ saŭ în altă lume urméză a te revedea, mergĭ fiulŭ meŭ, şi căldurósa benedicţiune te va urma pretutindenea.

Orĭ cine 'şĭ póte imagina emoţiunile uneĭ familiĭ în asemenea împregiurărĭ, cariĭ nu puţinŭ effectŭ aŭ făcutŭ şi chiar asupra Baronuluĭ alŭ căruia caracterŭ militarŭ era óre-cum dificilŭ de a fi biruitŭ, îmbrăţişând şi acesta pe fiulŭ sĕŭ 'lŭ-aŭ acoperitŭ de sărutărĭ, şi pe când ochiĭ sĕĭ scânteetorĭ ereaŭ gata de a trăda pasiunea inimeĭ sélle, cu voce tremurândă şi înăbuşită a adăogatŭ luĭ Ludovic, Da! mergĭ fiulŭ meŭ, şi nu uita că datoriĭ sacre te vorŭ chema într'uă ḑi pe aceste câmpiĭ. Iată d'asupra capetelorŭ nóstre fâlfăe stindardŭ streinŭ, pa-

tria, acéstă mare familie a căria estĭ membru, suferă lanţurile sclavieĭ şi de la voĭ ascéptă într'uă ḑi onórea şi libertatea eĭ, şi unŭ greŭ suspinŭ a înăbuşitŭ vocea patriotuluĭ Italianŭ nepermiţêndu'l a termina cuvêntulŭ, iară Ludovicŭ care cu mulţumire întreprindea acestŭ primŭ alŭ sĕŭ voiagiŭ, întocmaĭ ca golaşile rândurice când pentru ântêia óră sborŭ din cuibulŭ lorŭ, simţea durerĭ oribile în inima sa şi adesea 'şĭ ştergea şiróele de lacrămĭ ce curgéŭ din ochiĭ sĕĭ. In mijloculŭ unorŭ asemenea emoţiunĭ Ludovic îmbrăţişându pe părinţiĭ sĕĭ s'a aruncatŭ în trăsura ce'lŭ aştepta şi care urma de a'lŭ conduce pênĕ la Galeră, după ce maĭ ântêiŭ priimise epistolele necesariĭ de recomandaţiune cariĭ urmaŭ a deschide uşile Banquierilorŭ şi a amicilorŭ familieĭ séllе; iară după puţine momente trăsura pe care Baronulŭ şi Baróna o urmărea cu privirea cotindŭ dupĕ pădurea din apropiere s'a făcutŭ nevĕḑută.

DISTRUGEREA

Este timpulŭ de a conduce pe lectorŭ totŭ acolo de unde l'amŭ lăsatŭ spre a nara celle petrecute în acestŭ intervalŭ. Aŭ trecutŭ deja duoĭ-spre-ḑece anĭ de cândŭ Rosa a fostŭ răpită şi optŭ anĭ de cândŭ Ludovicŭ salutase familia sa mergêndŭ la Paris. In totŭ intervalulŭ acesta curierulŭ aducea adesea noutăţĭ de la junele studentŭ consolândŭ inima Baronuluĭ şi a soţiĭ sélle, nicĭ uă sciinţă însă despre fiica răpită ajungea pînĕ la

dênşiĭ şi nicĭ uă speranţă maĭ hrănéŭ despre reaflarea eĭ. Epoca a fostŭ totŭ aceiaşĭ pe care amŭ descris'o la începutulŭ acesteĭ naraţiunĭ; 'şĭ aduce aminte lectorulŭ traversarea galeriĭ, signalulŭ datŭ de dênsa, mişcarea batisteĭ din palatulŭ Baronuluĭ, precumŭ şi dialogulŭ misteriosŭ ce a avutŭ locŭ în mieḑulŭ nopţiĭ. Pentru tóte aceste fapte misteriόse ne vomŭ grăbi a le da explicaţiune.

Unŭ complotŭ de revoluţiune avêndŭ centrulŭ în Veneţia şi respândinduse în differite alte părţĭ, avea de scopŭ de a esecuta actulŭ acella ce d'abia la anulŭ 1870 a reuşitŭ, adică unitatea Italiană. Fiindŭ-că însă multe se ceréŭ şi puţine se depunéŭ, intenţiunile complotuluĭ aŭ făcutŭ naufragiŭ înainte încă de a se face cunoscute şi chiarŭ Italienilorŭ; amŭ vĕḑutŭ deja maĭ întêiŭ unde se dirigea galeria care cu puţinŭ maĭ nainte o vĕḑurămŭ sburândŭ ca unŭ fluture înaintea nóstră şi ce relaţiune există între dênsa şi palatulŭ Baronuluĭ.

Vasulŭ încelândŭ curiositatea autorităţilor austriace 'şĭ a urmatŭ fără obstacole plutirea puţine mile departe de Padova unde, profitândŭ de întunericulŭ nopţeĭ şi a posiţiuneĭ solitarie cu grabă a scosŭ la bordŭ povara compusă de prafŭ de puşcă şi arme, şi apoĭ a continuatŭ drumulŭ lăsândŭ un omŭ numaĭ spre paḑa periculóseĭ sélle mărfĭ. La primulŭ şueratŭ, care s'a repetatŭ într'unŭ modŭ sinistru în ambele bordurĭ ale rîuluĭ, unŭ omŭ de unŭ statŭ micŭ apropiinduse de pasniculŭ ce făcea santinelă lêngă povara sa, 'ĭ a adresatŭ întrebarea următóre.

— Sunteţĭ Lorenţŭ commandantele Bastimentuluĭ?

— Da.

— Dérŭ povara?

— Ea este înaintea nóstră.

Şi fără a pierde timpŭ a făcutŭ să vie carele ce aşteptaŭ în pădurea de alăturĭ carĭĭ distribuindŭ într'uă clipă povara aŭ luatŭ direcţiunea către Castelŭ într'ale căruia bolte aŭ şi depus'o cu attenţiune. Generosulŭ commandante alŭ Bastimentuluĭ iniţiatŭ de misterulŭ complotuluĭ, cu pericolulŭ averiĭ şi vieţiĭ sélle şi a îndeplinitŭ de minune misiunea, iarŭ adoua ḑi după acésta aŭ predatŭ epistolele cu care a fostŭ însărcinatŭ şi a cărora conţinutŭ chiarŭ şi pênĕ astăḑĭ a rĕmasŭ secretŭ.

'Şĭ maĭ aduce asemenea aminte lectorulŭ de acellŭ Sceleratŭ matrucidŭ pe care l'a cunoscutŭ de ospitaliatŭ în Castelulŭ Baronuluĭ în ḑioa fatală cândŭ s'a răpitŭ Rosa; Malatesta astŭ-fellŭ se numea, acéstă odiósă fiinţă s'a grăbitŭ de a offeri serviciulŭ sĕŭ diabolicŭ în acellŭ momentŭ criticŭ familieĭ Baronuluĭ prefăcênduse că participa la întristărĭ, n'a întârḑiatŭ de a poseda amórea acesteĭ nobile case şi neavêndŭ adilŭ în altă parte s'a ataşatŭ pe lêngă Baronŭ unde maĭ târḑiŭ 'lŭ vedemŭ nu numaĭ administratorŭ generalŭ al affacerilor Baronuluĭ ci a reuşitŭ de a subjuga şi chiarŭ inima nobiluluĭ Italianŭ. Traversarea galeriĭ uă cunoscea fórte bine şi chiarŭ dênsulŭ a fostŭ acella care din palatŭ a datŭ signaluluĭ prin batista cea albă, şi fiindŭ-că în ḑilele acelea poseda suma considerabilă ale Baronuluĭ, sufletulŭ sĕŭ cellŭ satanicŭ a creḑutŭ că putea trăda pe

protectorulŭ sĕŭ spre a'ĭ sustrage averea, şi fiindŭ-că intenţiunile mârşave puţinŭ timpŭ rĕmânŭ infructuóse în inimile celle negre, a doua ḑi printr'uă epistolă anonimă preda la ruină şi la mórte pe acella care o dinióră îĭ offerise aḑilŭ şi viitorŭ. palpiturile consciinţeĭ unuĭ matrucidŭ suntŭ slabe. iară sustragerea de puţinŭ metalŭ l'aŭ făcutŭ maĭ sĕlbaticŭ şi de câtŭ tigrulŭ

Epistola anonimă. după cumŭ erea probabilŭ, n'a întêrḑiatŭ de a'şĭ aduce tristele eĭ resultate. Unŭ detaşamentŭ de jandarmĭ, agenţĭ poliţieneştĭ şi procurorĭ încă de diminéţă încongiuraŭ Castelulŭ Baronuluĭ. Perquisiţiunile făcute aŭ constatatŭ pe nenorocitulŭ Baronŭ accusatŭ de înaltă trădare; de şi acesta apparţinea claselorŭ cellorŭ maĭ aristocrate cu tóte acestea ca pe orĭ-ce simplu făcătorŭ de rele l'aŭ accoperitŭ de fiare şi a fostŭ aruncatŭ în temniţile celle maĭ întunecóse. Iarba de puşcă, armele şi epistolele aŭ fostŭ secuestrate, Castelulŭ după ce l'aŭ jefuitŭ s'aŭ predatŭ incendiulŭ şi averea sa întrégă a fostŭ confiscată. Iară vrednica de jale Barónă a fostŭ condusă fără simţire la locuinţa preotuluĭ satuluĭ, unde după treĭ ḑille în urma unorŭ spasmurĭ convulsive şi lipsită de orĭ-ce ajutorŭ medicalŭ, 'şĭ a datŭ sfârşitulŭ pe modestele perine în mâinele bunuluĭ preotŭ şi astŭ-fellŭ acolo unde altă dată împărăţea bucuria şi fericirea, maĭ târḑiŭ bufniţile prin cobitórele şi tristele lorŭ glasurĭ nopturne jeleŭ sórta familiĭ Baronuluĭ.

STUDENTULŬ

Multŭ maĭ târḑiŭ Ludovicŭ aflase acéstă fatalitate a familieĭ şi cu tóte că gravitatea nenorocireĭ erea maĭ pre susŭ de orĭ-ce consolaţiune, din norocire acumŭ devenise bărbatŭ şi pieptulŭ sĕŭ putea resista în contra acestorŭ stâncĭ ale sórteĭ. «Suntŭ june ḑicea şi voiŭ putea lucra ca cellŭ puţinŭ să scapŭ pe tatălŭ meŭ, déră pentru tine scumpa mea mumă, tu, care ca uă femee din poporŭ aĭ expiratŭ pe modestele paie a umanuluĭ preotŭ, ce potŭ face? Nimicŭ! a fostŭ silitŭ să 'şĭ schimbe şi chiarŭ numele familiĭ, şi astŭfellŭ de acumŭ 'lŭ vomŭ cunóşte în istorie subŭ falşulŭ nume de Iulian.

De vr'uă treĭ lunĭ deja obţinuse diploma de doctorŭ în dreptŭ. Deosebitŭ de limba italiană vorbea perfectŭ şi pe cea englesă şi francesă, iară pe cea din urmă ca unŭ adevĕratŭ englesŭ fiindŭ-ca prima sa pedagogă a fostŭ Englesă. Gracie însĕ uneĭ sumĭ de banĭ ce părintele sĕŭ avea depusă la unŭ banquierŭ din Paris amicŭ alŭ familiĭ, cu venitulŭ eĭ, putea trăi fără a fi jenatŭ, şi dupĕ puţinŭ a părăsitŭ Parisul spre a merge la Londra.

Patru anĭ întregĭ a statŭ în acéstă mare capitală a lumeĭ departe de orĭ-ce relaţiunĭ, şi strĕinŭ de orĭ-ce bucurie, cândŭ buḑele sélle rare orĭ aŭ surâsŭ, iară gura sa nicĭ uă dată n'a deschis'o, «nenorocitulŭ meŭ părinte geme în închisóre, sora mea cine scie ce supliciurĭ

suffere, iară eŭ departe de amândoĭ şi necunoscêndŭ cellŭ puţinŭ unde trăescŭ eĭ, nu potŭ face nimicŭ, patria mea, 'mĭ a adăogatŭ tatălŭ meŭ pe cândŭ plecamŭ, de la noĭ fiĭ eĭ aşteptă să sfărâmămŭ fiarele sclaviĭ şi cu tóte acestea cândŭ va resuna trompeta acea care urmédă a ne uni? Ohŭ! plăcutŭ suvenirŭ alŭ copilăriĭ nu potŭ a te şterge din memoria mea fără a mi se strĕpunge inima. D-deulŭ meŭ! ce destinŭ negru a condamnatŭ familia mea la asemenea nenorocirĭ» Şi la aceste torturĭ, suspine repetate isbucnéŭ din pieptulŭ sĕŭ, şi lacrămile arosaŭ cu abondenţă ochiĭ sĕĭ ceĭ sansibilĭ.

In totŭ intervalulŭ şederiĭ sélle în Englitera n'a cunoscutŭ pe niminea nicĭ 'şĭ-a datŭ cuiva-şĭ inima, evita relaţiunile şi numaĭ meditaţiunea a fostŭ scopulŭ sĕŭ principalŭ.

Intr'uă di de primăvéră cândŭ céţa numai acoperea stradele capitaleĭ Engliterei şi sórele fără dificultate putea încăldi pe fiĭ albioneĭ, în grădina publică numită (Regent S. Park), unŭ bărbatŭ în etate ca la cincĭdecĭ anĭ, de uă talie potrivită cu ochiĭ albaştrĭ, conducea uă damă în etate de 24 anĭ de uă frumuseţe rară, talia eĭ nobilă, părulŭ eĭ şi ochii ceĭ frumoşĭ se părea a fi unŭ adevĕratŭ angelŭ, costumulŭ, manierulŭ şi în genere langagiulŭ acesteĭ perechĭ dovedéŭ că aparţine rangululĭ aristocratŭ. Ambele personagiurĭ aŭ occupatŭ locurĭ într'una din părţile retrase a grădineĭ, unde niminea n'arŭ fi pututŭ turbura visurile lorŭ şi arŭ fi fostŭ maĭ

fericiţĭ déca în aceiaşĭ posiţiune nu cerea maĭ nainte-adilŭ unŭ altuluĭ.

Puţinĭ paşĭ departe de dênşiĭ unŭ june în etate ca de 28 anĭ, cu uă mină seriósă şi streinŭ de lume, distratŭ fuma uă ţigară de havană ţiindŭ în mână uă carte asupra căria din cândŭ în cândŭ 'şĭ arunca privirile. — La sosirea necunoscuţilorŭ, streinulŭ d'abia a ridicatŭ ochi spre a înapoia unŭ salutŭ uşure şi s'a predatŭ éraş preocupaţiunilorŭ sélle ce după puţinŭ a fostŭ întreruptŭ de nobilulŭ conductorŭ alŭ acelleĭ Dómne, cerândŭ foculŭ ţigăriĭ sélle.

— Sunteţĭ Englesŭ? a întrebatŭ veselŭ necunoscutulŭ pe june înapoindu'ĭ ţigara.

— Suntŭ născutŭ în Italia a rĕspunsŭ junele cu uă neobicinuită affabilitate.

— Locuiţĭ cu tóte acestea în Englitera?

— Plecŭ dupĕ treĭ dille în Franţa.

— Atuncĭ este posibilŭ ca să nu fie acésta ultima nóstră întêlnire, a adăogatŭ necunoscutulŭ care dupĕ uă reverenţă nobilă, cuvenită numaĭ aristocratuluĭ, a lăsatŭ pe junele spre a se întórce lângă Dómna ce 'lŭ aştepta ce şi dênsa cu attenţiune a ascultatŭ acestŭ micŭ dialogŭ.

Dupĕ uă oră perechea adresândŭ unŭ salutŭ uşure juneluĭ a dispărutŭ prin diferitele alee ale grădineĭ unde mulţimea se aduna. N'aŭ trecutŭ multe momente şi junele ca dintr'o litargie deşteptânduse a căutatŭ cu privirile sélle perechea, în dadarŭ a traversatŭ aleiurile grădineĭ, erea prea târdiŭ.

Iulianŭ, pe care l'a ghicitŭ lectorulŭ, desesperatŭ de a maĭ reafla perechea din grădina se intorcea la locuinţa sa déca nu maĭ melancolicŭ apoĭ fără îndoială maĭ neliniştitŭ.

Acea plăcută pereche din grădină, alŭ căria nume chiarŭ 'ĭ erea necunoscutŭ, a atrasŭ cu importanţă attenţiunea sa. Dulcéţa caracteruluĭ, ochiĭ scânteetorĭ proporţiunea şi eleganţa corpuluĭ, părulŭ eĭ cellŭ castaniŭ talentŭ ce fórte rarŭ posedŭ femeile din Englitera, şi în fine frăgesimea manierеĭ Dómneĭ din grădină aŭ deşteptatŭ în inima indiferentuluĭ Iulianŭ sentimente ce pentru prima óră se ospitaliaŭ într'ênsulŭ. A fostŭ ilusiune saŭ realitate se întreba în sineşĭ, şi înainte de a reflecta pentru ce atâta interesŭ pentru uă necunoscută pe care erea posibilŭ póte de a nu maĭ revedea, inima sa se sfâşia de palpitaţiunĭ, amorulŭ a înfiptŭ fórte nemeritŭ prima sa săgétă. Gelosia îndată 'şĭ-a luatŭ posiţiunea eĭ. Cine este acellŭ fericitŭ conductorŭ, fi-va ellŭ tată, soţŭ, frate saŭ amantŭ? Iată intenţiunile şi sentimentele ce dominaŭ asupra sufletuluĭ studentuluĭ nostru.

In celle treĭ ḑille ale locuinţeĭ sélle în Londra îlŭ vedea cine-va regulatŭ în orĭ-ce oră şi chiarŭ pe timpulŭ nopţiĭ visitândŭ loculŭ acella din grădină, căuta pe cine-va, pe fermecătórea aceia care fără a'lŭ atinge 'ĭ-a răpitŭ inima, şi acésta arŭ fi continuatŭ regulatŭ déca nobilulŭ conductorŭ alŭ aceĭ divinităţĭ nu'ĭ făcea cunoscutŭ că şi dênsulŭ peste puţinŭ urma a pleca in Franţa. Treĭ subiecte muncéŭ la plecarea sa pe junele clientŭ alŭ fiuluĭ Venus, déca necunoscutulŭ nobilŭ ur-

ma a pleca din preună cu acea Dómnă, déca totŭ cu aceiaşĭ occasiune şi déca capitala Franţeĭ urma a fi ultima staţiune a aceĭ perechĭ. Şi inspiratŭ de nişte asemenea reflecţiunĭ a părăsitŭ acestŭ sgomotosŭ oraşiŭ unde Mercurŭ a aşeḑatŭ palaturile sélle.

VOIAGIULŬ

Uă céţă désă încă de diminéţă acoperea oriḑonulŭ Duvreĭ poprindŭ vederea de a destinge cine-va, şi chiarŭ celle maĭ de aprópe obiecte, şi silindŭ pe conductoriĭ bărcilorŭ de a repeta vocele lorŭ invitândŭ pe pasagerĭ spre a'ĭ transporta la bastimentulŭ ce peste două ore urma a pleca la Cale.

Acestŭ monstru de mare prin şuerăturile sélle sgomotóse anunciândŭ plecarea sa, turbură somnulŭ volumptuoşilorŭ aristocraţĭ, iară ridicarea ancoreĭ causa îndestulŭ sgomotŭ de a agita nevrele şi chiarŭ ale navigatorilorŭ. Marea liniştită părea a fi uă oglindă asupra căria aluneca cu uă iuţélă sublimă mulţimile de bărcĭ ce se întrecea care de care să deşerte povara eĭ în acestŭ gigantŭ alŭ sciinţeĭ; Ora fixată se apropia, sutimĭ de bărcĭ încongiurau paquabotulŭ întocmaĭ ca puiĭ closciĭ ce alérgă la chemarea mumeĭ lorŭ de a'şĭ lua hrana. Clopotulŭ a sunatŭ şi iată că rótele acesteĭ bine-făcĕtóre invenţiunĭ aŭ începutŭ a mişca acestŭ monstruosŭ vasŭ ce semăna unŭ chitŭ mişcându'şĭ aripile, şi dupĕ puţine momente numaĭ fumulŭ ce lăsa în urma sa ca unŭ balaure se distingea din depărtare.

D'asupra pupeĭ vaporuluĭ unde există galerieĭ (casaru) de desubtulŭ căruia obicinuitŭ este I-ia classă, pe unŭ scaunŭ pe lêngă timonŭ (cârmă) sta tăcutulŭ Iulianŭ ţiindŭ în mână unŭ jurnalŭ şi căutândŭ prin fantasia sa pe aceia pe care cu câte-va secunde numaĭ a ḑărit'o şi a căria imagiŭ erea întipăritŭ in profundulŭ inimeĭ sélle. Differiţĭ pasagerĭ apparţiindŭ claseĭ aristocrate formaŭ grupe, uniĭ se plimbaŭ iară alţiĭ prin binocrulŭ lorŭ fixaŭ mărginile Englitereĭ séŭ bastimentele ce le întêmpinaŭ în trecerea lorŭ. De uă dată toţĭ s'aŭ retrasŭ şi ca la uă paradă cândŭ apare Regina privirile tutulorŭ către dênsa se îndrepteḑŭ, astŭ-fellŭ şi acea nobilă Dómnă cu costumŭ negru cândŭ apăruse din cabină, toţĭ pasageriĭ aŭ fixat'o iară vederile lorŭ s'aŭ ataşatŭ asupra acesteĭ Neride ca printr'o putere magnetică; Şi póte că chiarŭ Venus eşindŭ din adâncimea océnuluĭ n'arŭ fi causatŭ o asemenea emoţiune. Ţinea în mâna eĭ carte legată în aurŭ şi uşóră ca uă porumbiţă a mersŭ către comandantulŭ vasuluĭ ce sta lângă cârmă. care s'a grăbitŭ de a offeri atâtŭ eĭ precumŭ şi cavaleruluĭ ce uă accompagnea, scaune înclinînduse cu respectŭ.

Iulianŭ ocupându-se în momentulŭ acella cu lectura n'a observatŭ nimicŭ, cândŭ însă 'şĭ-a retrasŭ atenţiunea de la jurnalŭ şi ochiĭ sĕĭ aŭ ḑăritŭ pe majestuósa acea Damă, a fostŭ coprinsŭ de uă emoţiune violentă, ignora déca erea în realitate saŭ visŭ, că fermecătórea din grădină şi stăpîna inimeĭ sélle pe care în ḑadarŭ uă căuta în vastele strade a le Londreĭ, puţinĭ paşĭ departe de dênsulŭ ea respira, nu îndrăsnea însă a se

convinge de vederea sa şi ridicându-se machinalmente s'a adresatŭ cu grabă către sub comandantulŭ Bastimentuluĭ ce sta în momentulŭ acella lîngă căminŭ, cu care făcuse deja cunoscinţă, ca de la dênsulŭ sĕ pótă lua informaţiunĭ.

— Permiteţi'mĭ D-le sub comandantŭ a vă intrerupe pentre douĕ secunde.

— La ordinele D-vóstră Domnule Iulianŭ.

— Vă mulţumescŭ la estremitate, atuncĭ aveţĭ bunătate să 'mĭ spuneţĭ cine este destinsulŭ voiajorŭ din ântêia classă acella care conduce pe Neraido cu costumulŭ cellŭ negru ?

— E! amiculŭ meŭ, nu este puţinŭ lucru de a 'fi cine-va bogatŭ cu femea frumósă şi a represinta celle maĭ serióse interese a le Engliterei în Parisŭ

— O! fără îndoială şi ast-felŭ Lordŭ S... pórtă cellŭ maĭ strălucitŭ diamantŭ capabilŭ de a orna capitala naţiunei francese.

— Şi căruia splendóre a întunecatŭ deja ochiĭ nenorocitului Iulian, nu este adevăratŭ a adăogatŭ veselulŭ sub comandantulŭ surâdêndŭ pe sub mustaţă?

La acéstă întrebare s'a simţitŭ că a căḑutŭ în cursă junele Italianŭ, şi d'abia a pututŭ pronuncia câte-va frase fără şirŭ. Strângêndŭ mîna sub comandantuluĭ, cu nişte paşĭ timiḑĭ s'a întorsŭ iarăşĭ la punctulŭ de unde plecase.

Privirea fericiteĭ perechĭ erea fixată asupra unuĭ altŭ vasŭ ce erea trasŭ lîngă Bastimentulŭ ce cu mândrie despica valurile, şi pe cândŭ frumósa damă se ridica-

se de a observa maĭ bine, uă batistă de mĕtase albă de cualitatea cea maĭ fină s'a rostogolitŭ lângă pició-rele eĭ; fericită ocasiune pentru Iulian, care ardêndŭ de necontenita dorință de a rememora Lorduluĭ cunoscința momentală din grădina Regent S. Park, s'a grăbitŭ de a ridica batista și cu respectulŭ cellŭ maĭ cuvenitŭ a remis'o Dómneĭ.

— Vĕ mulțumescŭ, a dlisŭ dênsa și uă mică roșéță a culoratŭ albețea fețeĭ sélle, recunoscêndŭ pe melancoliculŭ meditatorŭ din grădină, iară Lordulŭ privindŭ și dênsulŭ pe Iulian și recunoscêndu'lŭ, ah! amice iată că suntŭ unŭ micŭ profetŭ, acumŭ vr'uă treĭ dille v'amŭ spusŭ că nu urmédĕ a fi póte ultima nóstră cunoscință și iată-ne convoiagiorĭ.

— Mare fericire pentru mine, Domnule Lord, fiind-că pe singurulŭ acella cu care amŭ schimbatŭ treĭ cuvinte în Londra în intervalŭ de patru anĭ, nu 'lŭ-amŭ lăsatŭ în Englittera și privirea'ĭ fără voia sa s'a întâlnitŭ cu Miladia Eleonora, (ast-fellŭ se numea briliantu alŭ fiuluĭ baronuluĭ).

— Și déca nu esagerațĭ, erea óre posibilŭ, Domnule, de a păstra uă asemenea tăcere fără a fi în riscŭ de a uita să vorbițĭ, a dlisŭ Miladia.

— Oh! nobilă Dómnă, credeți-mĕ că avémŭ motive seriόse de a nu'mĭ mișca buzele, și décă nobilulŭ D-v. sociŭ nu găsea momentulŭ primeĭ nóstre întâlnirĭ de a obține celle douĕ cuvinte ale melle, așĭ fi pututŭ fără îndoială a mĕ felicita de pacienția mea.

— Adevĕratŭ a adăogatŭ Lordulŭ, curagiósă paciență,

facilă însă pentru unŭ englesŭ, şi fiind că eŭ vorbindŭ maĭ multŭ, cu multă plăcere facŭ cunoscinţă cu aceia carĭ sciŭ a păstra tăcere, vĕ voiŭ ruga să priimiţĭ carta mea; şi ast-fellŭ schimbândŭ ambiĭ cartele lorŭ şi strîngândŭ amicalmente mâinele s'aŭ despărţitŭ dupĕ ce maĭ ântêiŭ Iulianŭ a adressatŭ cea maĭ cochetă reverenţă Miladiĭ S...

Voiagiulŭ pênĕ la Cale a fostŭ cellŭ maĭ agreabilŭ şi a doua ḑi unŭ echipagiŭ trasŭ de patru telegarĭ priimea din Otelulŭ Vapórelorŭ pe ceĭ duoĭ distinşĭ streinĭ traversândŭ spre Paris.

Iulian dupĕ ḑece momente şi dênsulŭ într'uă altă trăsură maĭ puţinŭ majestuósă părăsea otelulŭ «Porumbiţeĭ» urmândŭ ca uă umbră fiinţa care acumŭ împărăţea în inima sa şi cu tóte că la fie-care staţiune schimba caiĭ, 'ĭ erea însă imposibilŭ de a ḑări, fie şi din depărtare chiar, trăsura aceea care a răpitŭ pentru unŭ momentŭ femeea aceea care 'lŭ-a subjugat cu desăvêrşire.

Nóptea 'lŭ-a apucatŭ voiajândŭ încă şi uă complectă întunericime domina, iar tăcerea romantică a voiagiuluĭ sĕŭ niminea altulŭ n'o turbura, afară numaĭ de văetăturile bufniţeĭ ce cu trista'ĭ voce chema pe amantulŭ eĭ. Era ḑece ore din nópte cândŭ dênsulŭ se scobora din trăsura sa, la ultima staţiune lângă Paris ce'ĭ ḑice Oiseaux (oraşŭ renumitŭ pentru mulţimele de passĕrĭ), dupĕ ce maĭ ântêiŭ comandase visitiuluĭ să oprêscă la otelulŭ cellŭ maĭ distinsŭ; unŭ servitorŭ întâmpinândŭ'lŭ la uşe s'a grăbitŭ de a'ĭ lua bagagele pe când unŭ altulŭ 'lŭ-aŭ condusŭ intr'una din camerile oteluluĭ.

— Pe când îmĭ veĭ arangea supeulŭ putea-veĭ să'mĭ daĭ adressa otelulul D-v.? a întrebatŭ Iulian pe servitorŭ.

— Rendez-vous, Domnule a rĕspunsŭ acesta încliuêndu-se.

— De minune! şi cine altulŭ se ospitaliază astă-sĕră aicĭ?

— Unŭ Lord cu Dómna sa, a căruia nume ignorezŭ a adăogatŭ servitorulŭ.

— Destulŭ, de o cam-dată supeulŭ şi apoĭ caiĭ ceĭ maĭ bunĭ, căcĭ diminéţă la 3 ore plecŭ.

A doua ḑi pe când totulŭ erea în linişte, numaĭ rótele equipagiuluĭ luĭ Iulian făceaŭ sgomotŭ în mijloculŭ tăcereĭ ce domina.

PARISUL

Sórele aurea vêrfurile edific iurilorŭ cellorŭ maĭ majestuóse şi a înaltelorŭ clopotniţe a renumiteĭ capitale din lume, theatrulŭ sciinţeĭ şi alŭ industrieĭ, isvorulŭ celleĭ maĭ nuoĭ civilisaţiunĭ şi a luxuluĭ.

Erea ḑiua ântêiŭ de Maiŭ şi buchetele de florĭ ornaŭ cu abondenţă porţile şi balcónele veselilorŭ şi animaţilorŭ locuitorĭ. Pe strade întâlnea cine-va prea puţină lume şi pe aceia numaĭ cariĭ din causa lipseĭ ereaŭ siliţĭ să părăséscă patulŭ maĭ de diminéţă spre a'şĭ procura pâinea, când trăsura sgomotósă a luĭ Iulian intra pe pórta Stelelorŭ, traversândŭ stradele St. Andreiŭ şi a

Capuţinelorŭ s'a opritŭ la aceia a Luvruluĭ unde este şi renumitulŭ othelŭ cellŭ maĭ aristocratŭ din epocha aceia,

Iulian scoborîndŭ din trăsură cu uşurinţa uneĭ căprióre a intratŭ cu grabă în othelŭ şi a întrebatŭ pe cellŭ dintâiŭ servitorŭ ce 'ĭ-a eşitŭ spre întêmpinare décă camerile No. 1, 2, 3 şi 4 ereaŭ libere şi după respunsulŭ afirmativŭ ce a priimitŭ a ordonatŭ de a fi condusŭ într'ênsele, ce într'adevĕrŭ ereaŭ celle maĭ luxóse, a cărorŭ faţadă respundea în renumitele grădinĭ ale Palatelorŭ de la Luvru, după ce maĭ ântêiŭ a recomandatŭ să nu fie supĕratŭ pênĕ la 10 ore, avêndŭ multă necesitate de odihnă, predândŭ totŭ-de-o-dată uneĭ servitóre levreta iubită, spre a'ĭ da cuvenita îngrijire.

Nouĕ ore suna césorniculŭ cellŭ mare de la Saint Sulpice, când uă trăsură cu patru caĭ s'a opritŭ la acellŭ othelŭ urmată de uă altă trăsură, ambele închiriate de Lordulŭ S...; din cea de a duoa aŭ eşitŭ treĭ bărbaţĭ şi duoĕ femeĭ ce compuneaŭ serviciulŭ nobiluluĭ englesŭ.

Numele Lorduluĭ a pusŭ într'uă seriósă nedomirire pe antreprenorulŭ fiind-că camerile celle maĭ luxóse ereaŭ deja ocupate, şi făcêndŭ de a se conduce distinşiĭ streini în alte camere aŭ mersŭ şi dênsulŭ în persónă spre a se justifica câtŭ s'arŭ putea maĭ posibilŭ.

— Scuḑaţimă excellentie, treĭ ore maĭ 'nainte camerile celle maĭ alese suntŭ inchiriate lunariŭ de D-nulŭ Iulian.

— Nu vĕ neliniscițĭ Domnule, D-lŭ Iulian este atâtŭ

de bunŭ în câtŭ cu mulţumire va împărţi cu convoiagioriĭ sĕĭ câştigulŭ sĕŭ, îndestulŭ numaĭ să afle că suntemă noĭ.

Acestŭ dialogŭ a fostŭ întreruptŭ de unŭ servitorŭ care înclinânduse a remisŭ uă epistolă Lorduluĭ care desigiliând'o a scosŭ din portofoliulŭ sĕŭ uă carte de visită şi dupĕ ce a scrisŭ pe dênsa câte-va rôndurĭ şi fără a spune vr'unŭ cuvêntŭ a înmânat'o servitoruluĭ ce sta la uşă cu capulŭ neacoperitŭ.

Epistola erea adresată de la Iulian conţiindŭ celle următóre.

Excellenţie,

«Scuḑaţimă căcĭ ignorândŭ că Excelenţia vóstră urma «a se ospitalia în acestŭ otelŭ amŭ făcutŭ rea distri«buţiune acellorŭ maĭ bune camere pe care lăsândule «libere de vr'o cincĭ minute acumŭ suntŭ la disposiţiu«nea D-vóstră.

«*Iulian.*»

Lordulŭ S. dupĕ cumŭ amŭ vĕḑutŭ mulţumindŭ prin puţine rîndurĭ la celle scrise pe carta de visită a adăogatŭ.

»Acceptŭ cu plăcere propunerea sub condiţiunea însă, «că la 3 ore anti-meridiane sĕ fiţĭ óspetulŭ meŭ.»

Prânḑulŭ a fostŭ splendidŭ, mâncărĭ alese şi vinurĭ eccelente împodobéŭ masa unde maĭ multe toasturĭ s'aŭ ridicatŭ în totŭ timpulŭ pe câtŭ a ţinutŭ prânḑulŭ; Miladia Eleonora, déca nu iubea a fostŭ celŭ puţinŭ con-

vinsă că erea iubită de junele din grădina Londreĭ, ceea ce erea suficientŭ pentru Iulianŭ.

Conversațiunea se trata despre diferite subiecte iară fiulŭ familiiĭ proscrise a desvoltatŭ uă rară presență de spiritŭ și delicatețâ în conduita sa, cuvintele sélle eraŭ pronunciate cu uă grație magică și convicțiune necombătută, atâtŭ de multŭ a încântatŭ pe distinșiĭ străinĭ, în câtŭ aŭ silitŭ pe afabilulŭ Lordŭ S... de a declara eșeculŭ sĕŭ în maĭ multe discuțiunĭ. O mărturisimŭ că aci a contribuitŭ în maĭ mare parte amorulŭ și niminea din amoredațĭ potŭ contesta acéstă misteriósă putere prin care fiulŭ luĭ Venus îndestrédă cu abondență pre clienții sĕĭ.

— Nu este așa Domnule Iulian, că locuința nóstră în Paris va fi deliciósă gracie cunoscințeĭ D-tale? a întrebat Lordulŭ.

— Vĕ mulțumescŭ Lordule de înalta favóre și onórea ce excellenția vóstră bine-voește a accorda unuĭ omŭ ce este forțatŭ de a schimba de o cam-dată adevĕratulŭ nume alŭ familiiĭ sélle, mă voiŭ sili însă de a mă constitui vrednicŭ de o asemenea favóre.

— E! amice, nu dorescŭ a afla muĭ multŭ, cunoscŭ de a simți din depărtare pe nobiliĭ patrioțĭ, iară întâlnirea nóstră în Englitera uă considerŭ uă fericire pentru mine.

— Putețĭ, a adăogatŭ Miladia, Domnule Iulianŭ de a continua chiarŭ de astădĭ considerândŭ casa nóstră de amicŭ pênĕ cândŭ destinulŭ se va îndura de a te reda în brațele familiiĭ D-tale.

— Ohŭ! vĕ mulţumescŭ nobilă Dómnă, favórea D-v. pentru mine precumŭ şi a extelentuluĭ D-tale sociŭ mă constitue maĭ puţinŭ nenorocitŭ, 'mĭ e témă însă ca nu cum-va singure acestea suntŭ ḑilele fericite ce 'mĭ a hotărîtŭ destinulŭ, şi unŭ adâncŭ suspinŭ fără voia sa a eşitŭ din pieptulŭ luĭ Iulian.

Lordulŭ şi soţia sa s'aŭ privitŭ între dênşiĭ ca cândŭ arŭ fi cerutŭ unulŭ altuia explicaţiunele acestuĭ misterŭ. Pendula suna şépte ore cândŭ Iulian cu inima sdrobită lua concediŭ de la uniciĭ sĕĭ amicĭ, şi intrândŭ la dênsulŭ cu marea sa plăcere a aflatŭ uă epistolă din partea Lorduluĭ prin care 'lŭ invita de a petrece în serata aceia împreună la Theatrulŭ luĭ Apolonŭ. Beniocrele îndrăsneţilorŭ galanţĭ aĭ capitaleĭ Franţeĭ se îndreptaŭ întocmaĭ ca nişte tunurĭ asupra logeĭ No. 8 fixândŭ pe nobiliĭ noştri strĕinĭ tocmaĭ în momentulŭ cândŭ Iulian intra în logea lorŭ.

— Nu este adevĕratŭ Lordule că suntemŭ în asediŭ, a strigatŭ óre-şĭ cumŭ supĕratŭ Iulian, gata fiindŭ din causa gelosiĭ sélle, a arunca la toţĭ aceştĭ îndrăsneţĭ mânuşa sa.

— Eĭ fixeḑŭ aşa de rĕŭ a rĕspunsŭ Lordulŭ, în câtŭ pe D-ḑeulŭ meŭ puţinŭ 'mĭ pasă de bombele lorŭ.

Sunarea clopoţeluluĭ a impusŭ uă tăcere general c Cortina s'a ridicatŭ iară privirile tutulorŭ s'aŭ îndreptatŭ pe scenă. Drama «Amorulŭ şi amiciţia» a reuşitŭ de minune, si a silitŭ chiarŭ pe ceĭ cu sânge rece de a aproba prin celle maĭ sgomotóse aplaudărı. Eleonora se părea óre-şĭ cumŭ turburată, Iulianŭ tristŭ şi numaĭ

Lordulŭ a conservatŭ obicinuita sa indiferenţă; S'aŭ întorsŭ acasă şi înainte de a se despărţi nobilulŭ Italianŭ strângêndŭ mâna Lorduluĭ a depusŭ unŭ sărutatŭ affectuosŭ pe mâna Miladiĭ, sărutŭ a căruia dulcéţă era maĭ superióră chiarŭ ambrosieĭ.

Intrândŭ în camera sa, s'a aruncatŭ la biroulŭ sĕŭ exaltatŭ de bucurie şi de amorŭ, a luatŭ hârtie şi a decisŭ ca înaintea eĭ sĕ'şĭ confiede secretulŭ inimeĭ sélle, părea ca uă machină, însemuând pe hârtie dictarea sufletuluĭ sĕŭ, şi dupĕ 10 momente aşeda în plicŭ epistola următóre:

«*Miladio!*

«Blestemăţĭ natura ce v'a creatŭ atâtŭ de frumósă «déca urmédă a vĕ întrista mărturisirea mea că te «iubescŭ; ignoredŭ ce putere m'a transformatŭ în umbra «ta din momentulŭ de cândŭ te amŭ vĕdutŭ în grădina «regentŭ S. Park, d'atuncĭ nimicŭ altŭ nu simţŭ de câtŭ «numaĭ că te iubescŭ. — Acésta nu este motivŭ credŭ, «de a mĕ urî; nimicŭ altŭ nu'mĭ va fi maĭ scumpŭ de «câtŭ frumósa opiniune ce aţĭ avutŭ bunătate de a'mĭ «arĕta.

«*Louis*»

D'abia terminase epistola şi inima sa a simţitŭ uă mică uşurare. Oh! peste puţinŭ va cunósce celŭ puţinŭ că uă iubescŭ, déră prin ce modŭ voiŭ putea să'ĭ înaintedŭ epistola mea? şi acestŭ subiectŭ a fostŭ visulŭ sĕŭ tótă nóptea. Pendula suna 9 ore de diminéţă cândŭ uă uşure bătae s'a audítŭ la uşa cameriĭ sélle. Iulian în-

trerupândŭ lectura cu care era occupatŭ, a făcutŭ să intre.

Deschiḑênduse uşa a apĕrutŭ unŭ omŭ în vêrstă ca de 40 anĭ cu uă fisiognomie orientală; asupra feţeĭ sélle se desemna anomalia sufletuluĭ şi viaţa sa neregulată.

— Scuḑaţimă D-le Louis, s'a adresatŭ acesta în limba Italiană, déca îndrăsnescŭ a mĕ presenta la uă oră inconvenabilă póte, de erĭ vĕ ospitaliaţĭ în Othelulŭ alŭ căruia sub-antreprenorŭ suntŭ eŭ şi numele cellŭ noŭ pe care purtaţĭ, a fostŭ motivulŭ de a mĕ îndoi de veracitatea persóneĭ D-tale.

— Da aveţĭ dreptate, Domnule, a rĕspunsŭ Iulian, vĕ rogŭ însă secondaţimĭ memoria, căcĭ pre legea mea 'mĭ aducŭ aminte obscurŭ fără cu tóte acestea să potŭ cunóşte cine sunteţĭ.

— Oh! Domnule, a adăogatŭ acesta, regretŭ că recunóscerea mea vĕ va provoca nişte memoriĭ triste, cu tóte acestea datoreḑŭ fórte multŭ nenorociteĭ D-tale familiĭ şi aşĭ fi fostŭ fericitŭ déca acumŭ vĕ putémŭ offeri serviciurile melle.

— Vĕ mulţumescŭ la extremitate, însă scóteţimă din impacienţă şi spuneţi'mĭ cine sunteţĭ.

— Malatesta a rĕspunsŭ acesta apropiinduse puţinŭ către Iulian.

D'abia a pronunciatŭ numele sĕŭ şi Iulian s'a aruncatŭ în braţele luĭ, lăcrămile curgéŭ cu şiróe iară emoţiunea sa cu dificultate îĭ permitea de a se exprima, «Vorbeşte amicŭ alŭ caseĭ şi naréḑămĭ cea-ce cunoscĭ despre nenorocita mea familie!»

Acestŭ monstru alŭ societățiĭ a naratŭ detaliurile ruinăriĭ ce scăpaŭ din vederea luĭ Iulian, ștergêndŭ în intervalulŭ narațiuneĭ nișce lacrămĭ prefăcute, ce silite curgéŭ din ochiĭ sĕĭ, și în fine a naratŭ prin ce mijlocŭ a scăpatŭ d'abia putêndŭ a'șĭ găsi asilŭ în Paris dupĕ ce maĭ ântêiŭ refugise în Madrit.

— Dérŭ părintele meŭ a adăogatŭ Iulian?

— Acolo în ocnele Cracóvieĭ geme încă acoperitŭ de fiare ca unŭ tâlharŭ!

— Dumnedeulŭ meŭ! Dumnedeulŭ meŭ! și tu oh! sufletŭ alŭ mumeĭ melle, a strigatŭ nenorocitulŭ fiŭ, luminédă'mĭ pașiĭ, ca să sciŭ ce potŭ face pentru dênsulŭ eŭ unŭ proscrisŭ?

— Nu te grăbi Louis, destinulŭ va urma cursulŭ sĕŭ aĭ paciență, iară lêngă tine aĭ unŭ amicŭ alŭ familiĭ, unŭ frate care privighédă pe lângă tine fără ca să cunescĭ. Adesea te amŭ vĕdutŭ la Londra și am evitatŭ de a'țĭ da cunoscință, iară plecândŭ te-amŭ încredințatŭ unuĭ amicŭ alŭ meŭ, care asemenea și dênsulŭ erea gata de a vĕrsa sângele sĕŭ la unŭ semnŭ alŭ tĕŭ numaĭ, iară acumŭ de la dênsulŭ m'amŭ informatŭ despre venirea ta aicĭ, și ca să'țĭ dovedescŭ că nu mințŭ permite'mĭ de a atinge ceea-ce tu țiĭ în secretŭ.

— Vorbeșce

— Iubeștĭ pe soția Lorduluĭ S... ce pentru prima óră aĭ vĕdut'o în grădina Regentŭ S. Park.

— Destulŭ, nicĭ unŭ cuvêntŭ, fie, afară de acéstă hârtie (arĕtândŭ epistola ce sta pe biroŭ) cunósce și tu amorulŭ meŭ către dênsa, fiĭ însă mutŭ.

— De prisosŭ orĭ-ce recomandaţiune, spune'mĭ însă în ce modŭ aĭ de gândŭ a uă trimite Eleonoreĭ?

— Prin poştie.

— Risceḑĭ, confiaḑ'o mie şi 'ţĭ promitŭ să'ţĭ aducŭ mâine totŭ pe ora acéstă rĕspunsulŭ, îndestulŭ numaĭ să facĭ cunoscutŭ Miladieĭ că póte avea confienţă în mine.

Iulian orbitŭ de amorŭ a luatŭ epistola a adăogatŭ încă două rândurĭ pe dênsa şi în urmă a înmânat'o luĭ Malatesta, care a doua ḑi conformŭ promisiuneĭ selle, şi în aceiaşĭ oră preda luĭ Iulian epistola următóre din partea Miladieĭ.

Louis,

«Eştĭ adoratŭ, păḑeştete însă ca să nu ne compro-«mitemŭ.»

«*Rosa*»

Uă literă chiarŭ a acestuĭ laconicŭ rĕspunsŭ n'arŭ fi scimbat'o Iulian cu cellŭ maĭ nepreţuitŭ birliantŭ ce împodobeşte coróna celluĭ maĭ bogatŭ autocratorŭ din lume. Miĭ de orĭ a cititŭ aceste rândurĭ şi de miĭ de orĭ a sărutatŭ acéstă bucăţică de hârtie ce pentru amoreḑatŭ erea uă întrégă comóră. Din momentulŭ acella Iulian erea prisonierŭ, nimicŭ nu maĭ visa şi la nimicŭ nu se maĭ gândea de câtŭ numaĭ la Rosa.

L'AUBERGE DU PERE JANNOT

In strada Saint Marseau No. 23. vedea cine-va inscripţiunea (Birtulŭ luĭ tata Jannot). Acestŭ onorabilŭ

Othelŭ părea a avea prea puţină clientelă şi cu tóte acestea D-lŭ Pepenel din preună cu D-eĭ Susana nu ereaŭ offensaţĭ. Adesea corpolenta soţie a antreprenoruluĭ dicea către grasulŭ eĭ bărbatŭ «D-deŭ e bunŭ, rotundelulŭ meŭ, paguba dilnică uă ramplasédă nóptea.»

In realitate avea dreptate romanţiósa Susana, acelle 17 camere a Otheluluĭ lorŭ tóte ereaŭ ocupate, şi chiarŭ în pimniţile sélle găsea niscine ómenĭ în timpulŭ nopţiĭ, îndestulŭ număĭ să fie căutaţĭ, şi spre a fi cine-va abonatŭ la acestŭ clubŭ, nu se cerea multe formalităţĭ, într'acésta erea îndestulŭ numaĭ să posede diploma jucătorŭ de cărţĭ séŭ a beţivuluĭ. a spionuluĭ séŭ a vagabontuluĭ. Spre a se introduce însă cine-va în camera No· 6. trebuia şi altŭ ceva maĭ multŭ, adică a depune înainte uă misă lunară de 100 francĭ şi titlu de nobleţă,

Lectorulŭ ne va permite a descri puţinŭ familia antreprenoruluĭ acestuĭ renumitŭ stabilimentŭ.

D-lŭ Pepenel bărbatŭ trecutŭ de vêrsta de 40 anĭ, cu talia mică şi grosŭ se mişca cu multă anevoinţă, a fostŭ o dată ofiţerŭ de lăncierĭ şi adesea s'a destinsŭ, cellŭ puţinŭ dupĕ declaraţiunea sa, în maĭ multe resbele chiarŭ alăturĭ cu Napoleonŭ cellŭ mare. Îĭ plăcea viaţa bună şi adora sexul frumosŭ, ignora însă şi dênsulŭ chiarŭ déca avea séŭ nu inimă, în orĭ-ce împregiurare se muncea de a se arĕta că are spiritŭ, însă acésta de locŭ nu împiedica pe D-na Susana de la plăcutele eĭ rendevuurĭ. Ḑece anĭ maĭ jună de câtŭ soţulŭ eĭ 'ĭ erea dificilŭ de a renuncia la obiceiurile etăţiĭ eĭ june şi de

aceia găsia cu cale de a'şĭ schimba maĭ lesne amanţiĭ de câtŭ gehtele eĭ. Primulŭ lorŭ fructŭ putredea în temniţă pentru omorŭ, iară cellŭ din urmă servea de spionŭ allŭ poliţiĭ, în fine familie honorabilă şi vrednică de a preda lecţiunĭ de moralitate chiarŭ şi îngerilorŭ.

Indată ce nóptea desfăşura misteriosulŭ eĭ întunericŭ, unŭ felinarŭ verde d'asupra căruia erea scrisŭ (Entrez) şi care se destingea de departe, invita mulţimea clientelă a D-luĭ Pepenel, ca uă trompetă în timpŭ de resbelŭ pe luptătorĭ la rangurile lorŭ.

Bărbaţĭ şi femeĭ în trăsurĭ séŭ pe josŭ, cea maĭ mare parte ascunşĭ subŭ mască se strângéŭ succesivŭ occupândŭ fie-care locurĭ după plăcerea lorŭ, aci danţaŭ, dincolo jucaŭ cărţĭ pe câtă vreme alţiĭ urdéŭ differite complotŭrĭ infernale. Intre clientela d-luĭ Pepenel se prenumĕraŭ şi nisce membriĭ de familiĭ aristocrate naufragiate, spre exemplu fiulŭ conteluĭ F..., soţia Baronuluĭ M... şi alţiĭ pe cariĭ pasiunea joculuĭ de cărţĭ şi altorŭ infernalităţĭ 'ĭ tîraŭ în acestŭ nomolŭ.

Pentru acéstă înaltă classă erea destinatŭ No. 6 din acestŭ othelŭ, este de prisosŭ a spune că şefulŭ acesteĭ grupe erea D-lŭ Malatesta, pe care asociaţiĭ sĕĭ îlŭ cunoscéŭ şi'lŭ numéŭ Baronulŭ Lognolo. Pungĭ pline cu aurŭ garniseaŭ mesele transportându-se după disposiţiunea cărţilorŭ séŭ îndemânarea jucătorilorŭ, când în posesiunea unuia, când într'altuia, şi norocitŭ acella ce remânea possesorŭ pe maĭ multe sumĭ pe la 3 ore după mieḑulŭ nopţiĭ, căcĭ gracie regulilorŭ ce se păstraŭ strictŭ

în acellŭ stabilimentŭ, erea fie-care datorŭ a părăsi othelulŭ la ora cea fixată.

Intr'una din ḑille locuitoriĭ capitaleĭ aŭ fostŭ ceĭ dintêiŭ carĭ aŭ cititŭ jurnalulŭ «Mercurŭ» anunciulŭ următorŭ.

«Uă tristă scire venimŭ a comunica lectorilorŭ noştri, «soţia Baronuluĭ M... a fostŭ victima tâlharilorŭ, cor«pulŭ eĭ s'a găsitŭ plutindŭ pe rîulŭ Sena, pe când 2000 «ludovicĭ s'aŭ furatŭ din cassa soţuluĭ eĭ. Poliţia, nu ne «îndoimŭ că va descoperi pe asasinĭ.»

Treĭ ore maĭ nainte unŭ bărbatŭ înfăşuratŭ într'uă manta de Teneda (Burnuḑŭ) bătea la pórta Luvruluĭ şi findŭ-că acesta venea despre partea unde s'a comisŭ crima putea de minune a fi învinovăţitŭ, erea însă onorabiluluĭ sub antreprenorŭ alŭ otheluluĭ Luvru întorcêndu-se de la uă amică, şi poliţia din epocha aceia din norocire ştia a respecta pe nobiliĭ patrioţĭ A doua ḑi după acésta totŭ acelaşiŭ jurnalŭ printr'uă altă publicaţiune făcea ode poliţiĭ, gracie activităţiĭ agenţilorŭ eĭ, că asasinulŭ Baroneseĭ M... se afla deja în mâĭnele justiţieĭ, şi că acesta a fostŭ proprietarulŭ uneĭ bărcĭ din care îşĭ procura pâinea a patru copiĭ aĭ sĕĭ; în zadarŭ protesta nenorocitulŭ înaintea judecătorilorŭ şi a societăţiĭ că erea inocentŭ, opiniunea însă publică insista cerând resbunare, trebuia a se găsi uă victimă şi iată că sĕrmanulŭ proprietarŭ alŭ bărciĭ după câte-va ḑille urcă treptele eşafoduluĭ ca prin sângele sĕŭ nevinovatŭ să spele crima omorîtoruluĭ.

Erea ḑioă când s'a aflatŭ lemnulŭ pe care s'a răsticnitŭ fiulŭ luĭ D-ḑeŭ spre a plăti greşéla Eveĭ, şi ploele de diminéţă încă inundaŭ Parisul, frunḑele arborilorŭ pierḑêndŭ culórea lorŭ cea verde cădéŭ la piciórele mumeĭ lorŭ, iar vênturile şueraŭ sinistru, epocha când totulŭ îmbracă neplăcuta manta a tómneĭ. Pieţile, grădinile şi bulevardele eraŭ deşerte şi puţinĭ ómenĭ maĭ întâlnea cine-va pe strade. Se înoptase deja şi luminile d'abia licuraŭ în contra întunericuluĭ iar clienţiĭ D-luĭ Pepenel 'şĭ dăduseră apelulŭ înaintea D-neĭ Susana, care şeḑêndŭ pe unŭ demi-fotoliŭ priimea reverenţile visitatorilorŭ când de la unil amicĭ priimea şi câte-va cuvinte dulcĭ.

— Bună séra gingaşea mea Susano a ḑisŭ unŭ bărbatŭ intrândŭ care răsucindu'şĭ mustaţa cea négră şi aruncândŭ nisce ochiade suspecte împregiurulŭ sĕŭ şi observândŭ că ereaŭ singurĭ a adăogatŭ, suntemŭ în regulă?

— Da Domnule Logniolo la No. 13.

— Aşea déră astă-séră va rîde negreşitŭ draculŭ.

— Fără îndoială, însă bagă de sémă căcĭ şi pereţiĭ aŭ urechĭ.

— Póte, déră n'aŭ limbă, şi întrerupândŭ dialogulŭ a lăsatŭ pe antreprenóra dirigindu-se către galeria ce era vis-a-vi de dênsulŭ.

Să ne permiţă lectorulŭ, că spre a avea uă informaţiune maĭ exactă despre acestŭ stabilimentŭ să'lŭ conducemŭ în galeriile puţinŭ luminate, iată că camera No.4 este ocupată de o femee grósă, care d'abia se mişca din causa grăsimeĭ, patru lumînărĭ aprinse ce staŭ pe